KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

NEGENDE JAARGANG

PRIJS . 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

27

45 JAAR GELEDEN VLOOG

BLERIOT

over het Kanaal

EEN VOLLEDIG VERHAAL

GETEKEND DOOR JAN GRATON

Op 17 September 1907 enkele kilometers van Parijs...

Prachtig ! We komen net op tijd. Ik zie dolgraag vliegtuigen !

Er zijn slechts enkele mensen in de stad die vermoeden, dat er hier vandaag iets belangrijks te doen is ! Ik vernam het van m'n kozijn...

Blériot zal een nieuw toestel beproeven... Een eendekker voorzien van een Motor Antoinette van 50 PK en 16 cylinders !

Hij heeft al zes toestellen naar de maan geholpen ! En nu een eendekker ? Zo'n apparaat blijft niet in de lucht !

Veel geluk, Blériot !

Ik hoop het ! Ik heb de stabilisator afgeschaft om me uitsluitend met die ingewikkelde motor te kunnen bezig houden !

De commando's werden vastgezet, net zoals je het gevraagd heb !

Dank je, Alfred. Om te stijgen en te landen moet ik slechts de snelheid van de schroef veranderen.

Achteruit ! Achteruit ! De motor wordt aangezet !

Het is gevaarlijk dicht bij de schroef te komen als ze draait !

Mmol ! Hij is weg ! Hij vliegt... Het is gelukt !

Zoveel had ik niet verwacht... maar ik voel me toch niet helemaal gerust. Ik ben meer dan 25 meter hoog. Ik zal vertragen...

Wat is dat ? De motor valt stil... Het toestel duikt met de neus naar beneden...

Indien ik het niet horizontaal kan trekken, ben ik verloren...

De piloot kruipt op de staart van zijn toestel en onder de druk van zijn gewicht, richt de machine zich op...

Het vliegtuig komt in vertraagde vaart op de grond terecht. Natuurlijk is het nogal ernstig beschadigd...

Ik heb niets... maar het toestel...

Bravo, Louis ! De Aeroclub verleent je de « medaille de vermeil » voor de eerste geslaagde vlucht met een eendekker !

Gedurende twintig maanden werkt de constructeur-piloot aan de verbetering van zijn toestel.

Waarom wil je zo koppig volhouden, Louis ? Dat is nu het tiende vliegtuig dat je afwerkt. Weet je dat ze ons veel gekost hebben ?

Het zou dwaas zijn op te geven, zo dicht bij het doel !

Je vergeet dat ik twee weken geleden naar Orleans ben gevlogen !

En wat als je je nek breekt? Je denkt veel te weinig aan ons !

Het is omdat ik aan jullie denk, dat ik volhoud. De Daily Mail heeft een prijs van 250.000 fr. beloofd aan de piloot die er in slaagt het Kanaal over te steken. Ik ga oefenen te Douai en wanneer alles goed verloopt, waag ik het grote avontuur.

Maar Blériot moet te Douai een noodlanding maken...

Motorpech ?

De radiator aan stukken ! Ik geloof dat ik mijn schoenzolen een beetje verbrand heb...

Maar kerel, wat heb je aangevangen ? Je voeten zijn verbrand tot in de tweede graad... Dat is heel ernstig, weet je !

Blériot moet zich met krukken behelpen maar toch is hij niet ontmoedigd...

Louis, weet je het nieuws al ? Latham is heden morgen van de reis Blanc-nez opgestegen om naar Engeland te vliegen... Indien hij gelukt is de prijs...

Latham is de beste van ons allemaal. Hij kan er in gelukken !

Maar de Antoinette IV van Latham heeft motorpech. De dappere piloot moet op het water landen. Zijn toestel blijft gelukkig drijven als een vlot...

Een en twintig minuten later wordt hij door de Franse torpedoboot « Harpon » opgepikt...

Doe het maar rustig, heren ! De zee is zo koud dat ik me in de lucht zou wanen... indien m'n voeten niet in het nat staken !

Latham is op zee moeten landen ! Hij werd opgepikt en is gaat en gezond. Hij kondigde reeds aan, dat hij de 29e opnieuw begint

De 29e ? Binnen de tien dagen moet ik zelf over het Kanaal geweest zijn, Alfred!

Neen ! Alfred, belet hem te gaan. Je ziet toch in welke staat m'n man verkeert !

De volgende morgen vertrekt Louis Blériot echter naar de kust. Daar wacht zijn nieuwe Blériot XI met een motor Anzani reeds...

Louis, denk er nog eens over na. Denk aan je familie.

Het is zeldzaam nu het Kanaal over te steken. Voel je de stormkind niet?

Je hebt gelijk... Maar het zou heerlijk zijn als eerste over het Kanaal te vliegen...

Drie dagen verlopen. Louis Blériot heeft veel pijn aan z'n voeten: de diepe brandwonden gaan nogmaals open en weer

Het regent niet veel meer. De lucht trekt op... we krijgen goed weer!

Op 24 juli 1909, om 2.30 u. in de morgen...

Louis! De nacht is klaar en het meteorologisch instituut voorspelt lijn weer voor morgen.

En de motor loopt gesmeerd!

Ik heb van de hele nacht niet kunnen slapen en voel me alles behalve "fit"... Zou het niet voorzichtig zijn te wachten en je zien of het mooie weer aanhoudt...

Mijnheer Blériot, de motor die je van me kocht, is nog altijd niet betaald. Ik zal een andere piloot zoeken. Die prijs mag ons niet ontglippen!

Goed, mijnheer Anzin, ik breng je motor naar Engeland. Ik beloof het je!

Die laatste nachtvlucht doet me deugd.

De werkluigkundigen halen het toestel uit de loods...

Volgens het reglement mag ik slechts vertrekken bij zonsopgang. Dan zie ik teken, zodra je de zon aan de horizon ziet.

Ondanks het vroege uur is heel het dorp op de been. Iedereen wil het vliegtuig van Blériot zien opstijgen en men vraagt zich af, of de piloot in zijn onderneming zal slagen...

Louis, beloof me voorzichtig te zijn!

Vooruit maar, Blériot! Daar is de zon! Veel geluk en dat God je behoede!

De zachte wind, zal je helpen!

Het zijn kleine zendekker, gemaakt van licht hout en perkament, verwezenlijkt Louis Blériot de droom van Icaros. Hij vliegt! Hij vliegt over de groene zee van Frankrijk naar Dover....
Halala, de « Escapette » is niet vlug genoeg om mij te volgen. Tot daartoe. Ik val me wel uit de slag trekken!
Die zachte, dragende wind is uitstekend. Ik hoef bijna niet aan de afwijkingshandle te komen. Heerlijk zo te vliegen als een vogel...
Sedert tien minuten zie ik de Franse kustlijn niet meer en er is ook geen enkel schip in het gezicht... Zou dat de Britse kust zijn? Ja, de krijtrotsen van Dover!
Verdoiveld! Waar ligt Dover ergens? Die boten varen beslist naar de haven... Ik zal ze eenvoudig volgen!
Flying Frenchotan... Hip... Hip... Hoera!
Eindelijk de Britse bodem... En daar op een rots een man die met een vaandel zwaait...
Het is Charles Fontaine, correspondent van de Parijse « Matin » die zijn dappere landgenoot begroet...
Het eerste wat Blériot zal zien is de vlag van zijn land!
Enkele seconden later landt Louis Blériot.
Bravo! Het is gelukt!
Ja, ik ben in drie en dertig minuten over het Kanaal gevlogen!
EINDE

EEN KLEINE AMSTERDAMMER

VOOR een paar weken bezocht ik te Amsterdam het Rijksmuseum. Bij het buitengaan werd ik op de hoek van de straat aangesproken door een jongen van een jaar of acht.

— Mijnheer, vroeg hij beleefd, mag ik met u de straat oversteken?

Daar de jongen een bril droeg, dacht ik eerst dat hij misschien niet goed kon zien, maar dat bleek toch niet het geval. Ik vroeg hem dan op de man af :

— Ja zeker, mag je meegaan. Heb je misschien schrik om alleen deze drukke straat over te steken?

— Neen, mijnheer, ik heb geen schrik.

— Zo... Waarom wil je dan wel met mij mee?...

— Omdat moeder me opgelegd heeft deze straat niet alleen over te steken.

Dat vond ik nu echt fijn. Een flinke jongen van acht jaar, die de raad van zijn moeder niet in de wind sloeg!

Aan de overzijde van de straat, zei de kleine Amsterdammer vriendelijk :

— Dank u, mijnheer!

Een dergelijk feit is beslist niet alledaags. Die jongen verdient dat zijn gehoorzaamheid tot voorbeeld gesteld wordt. Jongens denken maar al te vlug dat ze groot genoeg zijn en moeders raad kunnen missen.

Kuifje

OPGELET!

Om je te abonneren op het jeugdblad

KUIFJE

Om je te laten inschrijven in de

KUIFJESCLUB

Om je

KUIFJESBONS

te rullen en de

KUIFJESALBUMS

aan te schaffen, kom je naar de

Kuifjeswinkel

Lombardstraat, 24, Brussel

Je vindt er eveneens de mooie albums : Het Geheim van de Zwaardvis, Corentin, al de albums van Suske en Wiske en een grote keuze fijne boeken voor de

JEUGD

Je gaat met Vacantie!

JE GAAT MET VACANTIE!

...maar toch wil je KUIFJE iedere week lezen. Lees dit bericht dus aandachtig!

a) Ben je geabonneerd : deel ons je naam, abonnementsnummer en vacantieadres mee alsmede de juiste data van het begin en het einde van je vacantie.

b) Ben je niet geabonneerd : deel ons je naam en je vacantieadres mee en sluit voor ieder nummer dat je wenst te ontvangen, een postzegel van 6 F in, voor het buitenland : 7 F.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

BRAVO TORO!

KUIFJE (weekblad) — *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R. : 1909-16 — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc — Gedrukt in hetio door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel 234, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abon. : fl. 4 per kwartaal.

8.7.54

DE KUIFJE'S BON

WAT ONTBREEKT ER AAN DEZE TEKENINGEN?

Wacht niet langer meer, stuur vlug 100 KUIFJE's PUNTEN naar KUIFJE, Dienst T, en je ontvangt dadelijk de prachtige KUIFJE's WIMPEL!

Je zult het prettig vinden de wimpel te bezitten van de KUIFJESVRIENDEN en... dat zijn alle jongens en meisjes van 7 tot 77 jaar!

En hier volgen de andere geschenken

Prentkaarten van KUIFJE, per reeks van vijf	50 punten
Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT, per reeks van vijftig	75 punten
Chromo's ZIEN EN WETEN, per reeks van zes	100 punten

DE KUIFJESWIMPEL!

Zijn thans verkrijgbaar:

VLIEGTUIGEN (oorsprong tot 1914), reeksen 1 en 2;
VLIEGTUIGEN (oorlog 1939-45), reeksen 1 tot 9;
LUCHTSCHEPEN, reeksen 1 en 2;
SPOORWEGEN, reeks 1;
AUTOMOBIEL, reeksen 1 tot 3;
MARINE, reeks 1.

FOTO's in RELIEF «ANTWERPSE DIERENTUIN», met speciale bril. Drie reeksen. Per reeks van twintig	200	»
KUIFJE's portefeuille, nieuw model	250	»
KUIFJE's PUZZLE op hout	500	»
Blokjesspel KUIFJE	500	»

JE VINDT DE KUIFJE's BONS op de verpakking van de producten van:

VICTORIA • KOLYNOS
HEUDEBERT • HORTON
MATERNE • PALMAFINA
SKI & FRANCO-SUISSE
PROSMANS • PILSBERG
TOSELLI • PANA • KUIFJE

't Prinske

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

CHLOROPHYL tegen de zwarte ratten

Tornado en Chlorophyl worden door de zwarte ratten ingezet en kunnen zich redden achter het « Groene Gordijn »...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN

DOCTOR VEXELL

GEILLUSTREERD DOOR JAN GRATON

II

De oorlog dreigt en Dr Vexell, hoofdingenieur van de fabriek van Godorow, wordt in zijn huis door twee leden van de politie bewaakt.

ONDANKS zijn opgewondenheid dwong Dr Vexell zich een stukje te eten. Natasja had hem enkele vragen gesteld doch toen ze daarop geen antwoord kreeg, had ze gezwegen en er zich mee tevreden gesteld die grote, kalme Noorse figuur te bekijken. Het scheen alsof in het bleek gezicht alleen de staalblauwe ogen leefden. Een beetje opgewonden, doch terzelfdertijd ontroerd omdat de oude Natasja hem zo aankeek, schoof Dr Vexell zijn bord opzij en zei lachend :

— Zet niet zo'n gezicht op, Natasja. Spoel rustig je borden en dan kan je gaan slapen. Ik heb niets meer nodig. Goede nacht.

Toen hij er zeker van was, dat de oude dienstbode naar bed was, sloop Dr Vexell de trap op. Hij had de lamp in de eetkamer laten branden en het licht in de gang niet aangeknipt. Het huis bezat voor hem geen enkel geheim meer: hij had er met gesloten ogen kunnen in wandelen. Heel voorzichtig om zo weinig mogelijk gerucht te maken, opende hij de deur van zijn kamer en liep naar zijn bureau. Hij voelde z'n hart bonzen toen hij de bovenste schuif zacht opentrok en tastend een inktpot zocht dat helemaal achteraan in de schuif lag. Het was een zeer eigenaardige inktpot; hij bezat een hals zo breed dat men er zonder moeite een vinger kon in steken. Dat deed Vexell trouwens. Op het einde van de hals, voelde hij een knopje en duwde er op. Een fractie van een seconde later hoorde hij een gedempt geknars boven zijn hoofd. Langzaam en regelmatig, aan twee kleine kettingen, daalde een stuk van de zoldering neer.

Vexell wreef de zweetdruppels af die langs zijn voorhoofd parelden en bleef enkele ogenblikken onbeweeglijk staan. Hij wou weten of zijn schildwachten niets gehoord hadden. Neen... niets! Een doodse stilte, die alleen verbroken werd door de regelmatige stappen op het grint, hing over het huis.

Vexell zette een stoel op z'n schrijftafel en ging er op staan. Met zijn hand betastte hij het stuk plafond dat in de ruimte wiegde. Op een klein houten platform lag een bundel papieren. Hij greep ze voorzichtig, stapte van de stoel en drukte opnieuw op het knopje in de inktpot. KRRRRK... In een ogenblik was de kleine schommel verdwenen...

Pas toen waagde Dr Vexell het licht in zijn kamer te ontsteken. Hij greep een inktlles en ledigde ze in de inktpot. Wie het fijn mechanisme nu wou vinden, moest uitgeslapen zijn! Vlug nam Dr Vexell een gele omslag, stopte er de papieren in en liep de trap af naar de kelder. Het licht liet hij branden. Vexell keek naar een grote, lege ton die in een hoek stond. Hij verzette ze zeer voorzichtig en een valluik werd zichtbaar. Hij opende ze, gleed in de garage, verborg de gele omslag onder de overtrek van de stuurzetel van zijn wagen en wiste dan zorgvuldig ieder spoor van z'n geheimzinnige doening uit. Al deze operaties hadden slechts enkele seconden tijd gevergd.

VIJF minuten later zat hij opnieuw voor zijn schrijftafel en pende een doodgewone, neutrale brief aan een vriend toen de trap kraakte onder zware schreden. Het kon Natasja niet zijn: ze kwam hem nooit storen als hij werkte... Wie was het dan? Hij kreeg niet de tijd er verder over na te denken. Er werd geklopt.

— Binnen, riep Vexell zo kalm mogelijk.

Het was een van de bewakers.

— Excuseer, doctor, zei de man koud maar beleefd, ik moet je voor iets verwittigen...

— Zo?

— Tracht vooral niet te vluchten.

— Waarom dan?

— U zou zich heel wat moeilijkheden op de hals halen.

— Wat bedoelt u?

De man antwoordde niet maar wees met een veelbetekenend gebaar naar het groot automatisch pistool aan zijn gordel. Na enkele ogenblikken, met de tijd om het effect van deze demonstratie te meten, voegde hij er lachend aan toe:

— Het is met zes kogels geladen. Nooit zag men een lid van de politie, die naam waardig zes keren missen!

Vexell haalde de schouders op.

— Men heeft mij nooit de éérste wolt zien missen, antwoordde hij droogweg.

Ze bekeken elkaar zwijgend met gespannen trekken en gebalde vuisten alsof ze elkaars krachten afwogen en het valt moeilijk uit te maken wat er zou gebeurd zijn indien Vexell deze spanning niet plotseling had verbroken met de woorden :

— Ik wenste u net te roepen. Ik moet naar de kapper en vermits u bevel gekregen hebt me altijd en overal te vergezellen...

— In orde, doctor.

ZE liepen samen naar de garage, doch langs een andere weg als deze welke Vexell daar even alléén genomen had. De bewaker floot twee maal. Z'n kameraad, op wacht in de tuin, kwam toegelopen en opende de poort. Hijzelf nam naast de doctor plaats, nadat hij de glanzende carrosserie van de Mercedes met bewondering en een tikje afgunst had bekeken.

Vexell zette de motor aan en de machtige wagen zoefde weldra over de brede betonweg die naar Godorow liep.

— Fijn, zo'n auto! Heerlijk! Piekfijn afgewerkt! Bekijk me even de overtrekken van die zetels! Wat 'n weelde... Dat lijkt wel fluweel op leder... Neen... zo'n rijkdom!

En terwijl hij aldus zijn bewondering uitte, gleed de hand van Vexell's lijfwacht steeds verder over de brede zetel. De doctor voelde dat zijn voorhoofd klam werd... de hand gleed nog steeds verder... verder en was nog slechts op enkele millimeter van de kostbare, gele omslag... Gedurende enkele seconden woog de stilte loodzwaar... een stilte vol heimelijke dreiging... Dan fronste de bewaker de wenkbrauwen en zei met een barse stem die in de oren van Vexell klonk als de bazuinen van Jericho :

— Maar wat is dat?... Wa' is dat?

(Wordt voortgezet)

Vexell wreef de zweetdruppels af die langs zijn voorhoofd parelden...

TOT op 1 October 1947 waren de Amerikaanse jachttoestellen voorzien van rechte vleugels en de North American F-86 SABRE met zijn pijlvormige vleugels in een hoek van 35° maakte veel sensatie. Sedertdien zijn ze aan de deltavleugels gewend geraakt.

DE SABRE stelde zich echter niet tevreden met z'n buitengewone vorm alleen, hij doorboorde de geluidsmuur wat geen enkel Amerikaans jachttoestel (in serie gebouwd) voor hem aandurfde. Meteen kreeg de SABRE de titel van « beste jachttoestel van het Westen » en bond boven de hemel van Korea de strijd aan met de fameuze Russische MIG 15.

Thans is de luchtvloot van Amerika, Groot Brittannië, Canada en Australië uitgerust met SABRE-jagers, wat wel bewijst dat deze toestellen een groot vertrouwen waardig zijn.

De F-86 E, die je hier ziet, is bewapend met zes machinegeweren van 12,7 mm., heeft zestien raketten onder de vleugels en een gyroscopische « zoeker », die we in een van onze volgende afleveringen zullen beschrijven. Deze zoeker is het nuttigste instrument van de piloot want, gezien de snelheid waarmee hij door de lucht scheert, heeft hij slechts 2 tot 3 sec. tijd om te schieten.

Van de SABRE zijn er een hele reeks versies : De F-86 E en de F-86 F zijn de standaard modellen vervaardigd aan de lopende band. De F-86 D kan men herkennen aan zijn radarneus en hij is het boosaardigste lid van de familie want hij heeft 24 raketten van 70 mm. hetgeen zoveel is als een salvo uit al de kanonmonden van een kruiser van gemiddelde tonnemaat.

Sedert ongeveer een jaar werd het prototype SABRE 45 gebouwd; een toestel dat 1.215 km. per uur haalt en daarmee het snelheidsrecord voor straaljagers in de wacht sleepte.

Zo'n SABRE kost maar eventjes 22 miljoen Belgische Frank.

DE AVONTUREN VAN JO, JETJE EN JOKKO DOOR HERGE

DE NAJ

AMERICAN F-86E « SABRE »

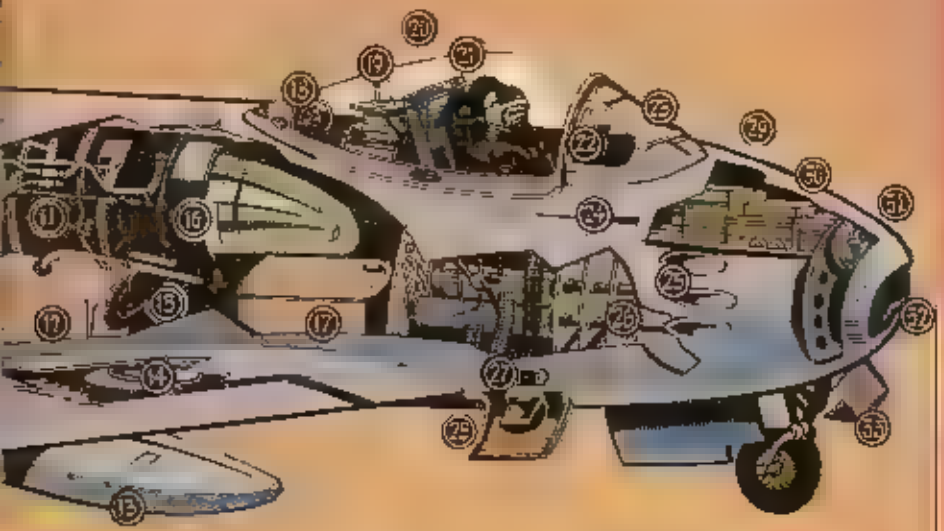

A. WEINBERG

AVALLEI

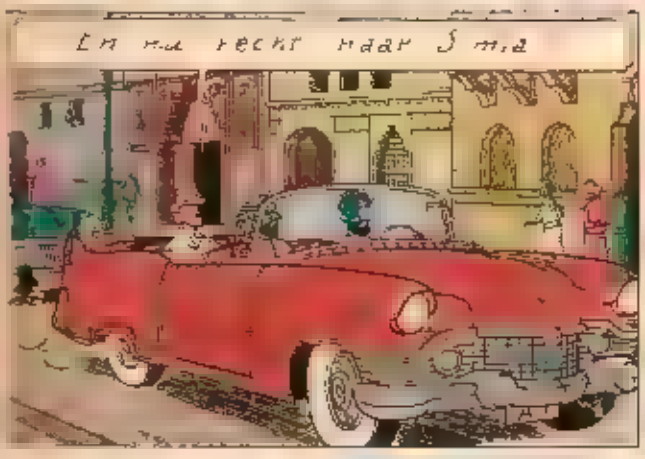

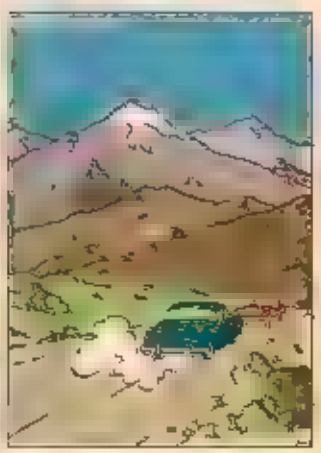

Wordt voor gezet »

DE MERCEDES "180"

DE volmaakte wagen ? Naar onze mening niet doch ongetwijfeld, een wagen met zeer veel kwaliteiten. Zoals in de meeste toeristenwagens door de grote Duitse Mercedes-fabriek op de markt gebracht, is de afwerking puik en het comfort benijdenswaardig. De Mercedes « 180 » is misschien wel de auto die het aangenaamst rijdt van zijn categorie. Het verbruik van de nieuwe Mercedes valt even aan te stippen. Wanneer men uit deze wagen de uiterste snelheid wil halen, verbruikt hij 11.5 liter per honderd kilometer. Bij normale snelheid bedraagt het verbruik slechts negen liter.

Ziehier nu wat een jury, samengesteld uit drie personen, over de Mercedes « 180 » denken.

CHAUFFEUR		REIZIGER		KOPER	
De snelheid	16/20	Comfort	18/20	Aankoopprijs	16/20
Rijdvastheid	15/20	Suspensie	17/20	Verbruik	18/20
Wendigheid	18/20	Verlichting Verwarming	17/20	Lijn	17/20
Remmen	17/20	Netheid	17/20	Afwerking	19/20
Stuur	18/20	Lawaai van carrosserie	19/20	Bijbehorigheden	16/20
Gemiddelde	16,8	Gemiddelde	17,6	Gemiddelde	17,2

De jury geeft de MERCEDES « 180 » dus een gemiddelde van 17,2/20.

Maak je vacantie dubbel aangenaam

Met een draagbaar radiotoestel.

AKKORD

1995 Fr.

Batterijen inbegrepen

- Twee golflengten (L.M.)
- Ingebouwde antenne « Ferrit ».
- Model N.B. met batterij en stroom.
- Mooie klank.
- TYPE P (enkel met batterij) 1.995 F.
- TYPE N.B. (batterij en stroom) 2.690 F.

Baubi

GEÏMPORTEERD EN GEWAARBORGD DOOR STAAR, BRUSSEL.

ONS BOEKENHOEKIE

DE RINKELBELREEKS

DE uitgeverij Casterman zond ons ter Bespreking de zes tenslotte verschenen deeltjes van de « Rinkelbelreeks » die speciaal uitgegeven werd voor jongens en meisjes die pas leren lezen. Al die boekjes werden in een zeer grote mooie en duidelijke letter gedrukt en brengen eenvoudige verhaaltjes die door eersterangs kunstenaars onder wie Paul Cuvelier (geen onbekende voor onze lezers) werden geïllustreerd. De boekjes kunnen gerust een vergelijking doorstaan met de mooiste kinderboeken van onze grote Franse Engelse en Duitse buren.

Hier gaan dan nogmaals de titels van deze werkjes. « Wie speelt er mee ? » een vriendelijk verhaaltje van een jongen en een muisje die de dierenwereld ontdekken, verteld door Rita van Delft en geïllustreerd door Paul Cuvelier. « Boschazar is verstoord » een verhaaltje van een grote vreugd door konijnjes en verjucht door Claire Bettis. « De Kleine Wereld der Vogels » nog een verhaal van Jeanne Cappe prachtig geïllustreerd door Alexander Koskoff. « Mijn Vriend Choco la », een boekje dat de belevenissen vertelt van een klein meisje en haar handje een verhaal van Royer La Seine geïllustreerd door Claus en dan verder nog twee verhalen van Jeane Cappe. « Avontuur in Poppenland » (de titel zegt duidelijk genoeg wat de geschiedenis zich afspeelt) illustraties van Simonne Baudouin en « De Tweelingkonijntjes » met tekeningen van Marcel Marlier.

Extra geschenkboekjes voor kleine zus of broertje.

Rob AS

DE TOREN VAN PISA

IS AL ACHTHONDERD JAAR SCHEEF EN VALT... BINNEN TWEEHONDERD JAAR !

IN het jaar 1174 ontwierp een oorave architect, die Pisano heette de plannen aan een toren voor zijn vaderstad Pisa. Deze toren was en bleef scheef. Men vertelt dat de architect zijn toren met opzet scheef bouwde om te bewijzen dat hij zelfs een behoorlijk scheef gebouw kon stabiele houden. Een andere legende zegt dat de medewerkers aan Pisano zijn plannen saboteerden en het resultaat daarvan was de scheve toren. Daar toeristen van heinde en verre naar scheve torens komen kijken, hopen de inwoners van Pisa hem nog zoveel mogelijk aantrekkelijk te maken. Het werd een mooie stad met fijne stijlvolle gebouwen.

Toen tijdens het bouwen van deze toren de scheefte 2 m. bedroeg, begon men onmiddellijk met de werken. In het gelijkvloers stuk toren liet men op een mooie manier aangebracht was in de ene of andere kant te laten hellen. Zo is er het meer bruikbaar en kan de kant van het schuinzakken van de toren.

Wanneer men scherp toekijkt merkt men dat de helling zeer groot is. Het onderste gedeelte van de toren minder opvallend is naar boven toe. Drie generaties van architecten hebben getracht de fouten beneden aan te toren te herstellen.

De scheve toren van Pisa kwam pas op het einde van de 18e eeuw volledig naar en stond toen 80 cm scheef. Het verheelen werd echter in de laatste eeuwen sterker. Tussen 1817 en 1909 werd de toren van Pisa 26 cm scheve.

Na een grondig onderzoek de Pisano hebben gedaan naar de ampele schademen verricht op als ook de schuine scheef zien staan. Men heeft toen ingegrepen en zoudden er minder toeristen en vanzen en kwamen er minder enten en de fa grote zorgen hoeven ze zich geen niet te maken want de specialisten zijn ervan overtuigd dat nog twee eeuwen de toren zullen

eens de scheve torens van Pisa

Volgende week een nieuwe gelekende roman :

FRANKEN TEGEN ROMEINEN.

GOUD VOOR ROME

TEKST EN TEK

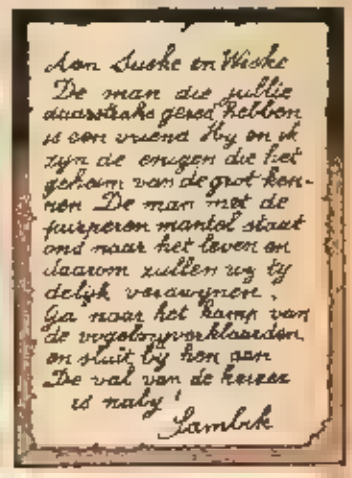

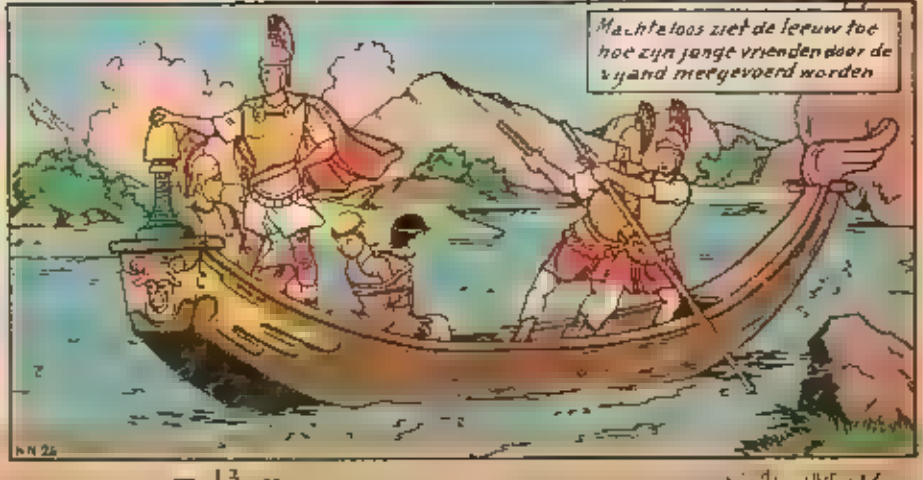

DE NIEUWE AVONTUREN...

Na een hele reeks avonturen in het land van de Tartaren, komt Robinson te Tobolski aan. Hij brengt er de winter door en gaat dan weer op stap.

MEN kan raden dat we die nacht niet sliepen. We wachtten met ongeduld op het aanbreken van de dag en versterkten onze posities. Toen de zon aan de horizon rees, zagen we dat onze vijanden hun tenten hadden opgeslagen op een kwartmijl van het bos en versterking hadden ontvangen. Ze waren nu ten minste met een driehonderdtal. Ze waren ongetwijfeld van plan ons van honger te laten omkomen. Toen het donker werd, waande ik ons een ogenblik verloren want we hadden nog steeds geen mogelijkheid gevonden om te ontsnappen. Het was de knecht van de prins die ons redde.

— Deze nacht vertrekken we langs een smalle weg die recht naar het Noorden voert, zei hij, de Tartaren zullen ons niet zien...

HET was heelemaal donker en bij het op verscheidene plaatsen van het bos, dicht bij de zoom, grote vuren aanlegden die de hele nacht door zouden branden. De Tartaren zouden menen dat wij nog steeds in ons kamp waren. Onze kamelen waren vlug geladen en, op het afgesproken sein, vertrokken we in alle stilte. We volgden onze Siberische gids, die zich richtte op de Poolster en we reden de hele nacht snel door. Om tien uur in de voormiddag hadden we veertig mijlen afgelegd en kwamen aan een klein dorp, waar we konden rusten en veilig waren. We reden nog de volgende nacht in snelle draf en van onze Tartaren hoorden of zagen we, gelukkig, niets meer...

VIJF dagen bleven we in een groot dorp, door Russen bewoond, en genoten er van een welverdiende rust. We moesten ook nieuwe paarden kopen. In een Iatsie dagmars bereikten we de Dwinastroom. Ik huurde twee grote sloepen voor onze bagage en een platbodemd vaartuig voor ons. Op 7 Juli scheepten we in en langs de Dwina kwamen we op 17 Juli gaaf en behouden de Archangelsk toe. Onze hele reis over land het verblijf te Tobolski inbegrepen, had een jaar, vijf maanden en drie dagen geduurd. In de haven was het ijs reeds gesmolten doch de schepen waren nog niet aangekomen uit vrees voor de ijsbergen die nog overal op zee ronddreven.

STELLI

Verhaal van Y. DUVAL

HET regende. Het regende reeds meer dan een week en het leek wel of al de hemelsluizen waren geopend boven dit hoekje van het front. De soldaten leefden tot aan hun knieën in het water. De schuilplaatsen waren onder water gelopen en wie een dutje wou doen, moest zich op de schietbank leggen, een een plank die nauwelijks dertig centimeter breed was. Had een slaper een akelige droom of schudde een explosie de hele omgeving door elkaar, dan rolde hij in het bruingele water waaruit hij na enkele minuten oprees als een lemen standbeeld. Om te koken...

Gedurende ruim de maand oktober van de uit aan de overkant voortdurend. De kogels plofte met een zuigend geluid in de zakjes zand die door de erosie zo vreselijk gekrompen waren dat je in de loopgrachten niet anders meer dan in twee gebogen kon lopen, wilde je ten minste niet als schietschijf dienen. De hoek van het front, door een vorig regiment « Zachte Knol » gedoopt, had z'n naam waarachtig niet gestolen!

Nauwelijks driehonderd meter voor ons, bezette de vijand tegen de flank van een heuvel een klein dennenbos. Op de kaarten van de staf heet het toen het « Hoogte 12. » Had den die knapen geluk zeg! Ze zaten er droog in, konden zich beschutten met de boomtakken. Ze beschikten ook over artillerie (en minste een batterij van 77 die haar obussen over de hoofden van de poilus in het slijk op de puinen van het dorp richtte waar het hoofdkwartier van het regiment z'n tenten had opgeslagen).

Het klein bos op de hoogte leek ons het ideaalbeeld van comfort, de ideale plaats om te ontsnappen aan de zondvloed, de gedroomde plek om z'n strammpe, natte leden te strekken en te slapen als een dier.

Ik zat op een paal. In het slijk geplant, toen de kleine Gerwaris op me toekwam. Het was een grauwtje van negentien jaar met een bleek, vermoeid gezicht dat me haast zo grijs leek als de hemel.

Luitenant, begon hij,

Ja Gerwaris, wat wil je?

Ik kan hier niet langer blijven, luitenant. Neen, ik kan niet meer. Geloof me dat ik schrik heb, maar leven in dat slijk, in dat water dat je nadien niet drinkt zelfs de lucht ruik hier verdacht, beschimmeld. Laat me vertrekken, luitenant, ik kan niet meer.

Toe toe, Gerwaris, je praatjes buiten uit. Ben je ziek? Neen, dus weet je meteen dat ik niets voor je doen kan. Geduld, ouwe jongen. We zijn allemaal in de zelfde put.

Ik neen! Niet die van hiernaast. Die zitten hoog en droog.

Geduld. Meer dan waarschijnlijk geeft het hoofdkwartier spoedig het bevel aan te vallen. Dan komen wij uit het slijk en gaan die anderen van hun droge heuvel. Wij zullen er ons installeren waar er van overtuigd!

Ik kan niet meer wachten, Luitenant! Indien je me niet de toelating geeft te vertrekken, ga ik toch. Ik kan niet langer meer leven als een dreskeling!

Gerwaris! Wees niet zo gek. Denk er goed over na. Wanneer je je post verlaat voor de vijand, verschijn je voor het krijgsgerecht en...

Maar de kleine piot schudde het hoofd en mompelde: « Ik kan niet meer ». Dan liep hij met lange schreden terug naar de loopgracht en het leek me of hij bij iedere stap dieper in het gilberige, zuigende, gele slijk schoot.

De avond viel en het regende nog steeds. Ik was een ogenblik uitblazen onder een zeil, toen de adjudant kwam opdagen.

— Luitenant, ik geloof dat er werk is deze nacht. Ik kom juist van de kommandant. We krijgen versterking van het vierde en het zesde bataljon. Over een paar uur

NG 127

Geïllustr. door R. REDING.

kan het sein voor de aanval gegeven worden.

Hoe kom je daarbij? Zonder het klassiek artillerievuur als voorsmaakje?

Hm... dat is niet nodig zakelijk! De sodie will maschien bij verrassing aanvallen. Weet je dat Govaerts op het laatste appel ontbrak? Ik vraag me af waar die kerel naartoe is?"

Maak je daarover geen zorgen. Ik houd me met hem bezig.

Bij mezelf dacht ik: « Die domkop. hij zal daarvoor wellicht voor het executiepeloton kom. De sukkelaar. »

Ik kreeg geen tijd Govaerts te zoeken of me verder om zijn lot te bekommeren, want daar kwamen de eerste soldaten van het vierde en zesde bataljon al reeds naar onze armzalige, natte stellingen.

Hadden jullie de rode tapijten niet kunnen uitspreiden voor onze komst? Heb je ooit zo'n rot verzopen loopgrachten gezien? Is dat n manier om jullie broeders te ontvangen, zeg? gekscheerden de nieuw aangekomenen.

De soldaten stonden weldra opgesteld en de bevelen gingen van mond tot mond al de rijen door. Verdeel de handgranaten, bajonet op het geweer, iedereen klaar?..

Ondanks de ijzige koude regen liepen de zweetdruppels van ons gezicht. Ik voelde m'n hart bonzen. Ik had meer dan eens deelgenomen aan een aanval maar dan steeds voorafgegaan door een hels artillerievuur. Ik hield de blikken op m'n armbandhorloge gericht. Over zeven seconden zou het uur H. slaan.

TEN AANVAL VOOR UIT schreeuwde de kolonel en al de officieren herhaalden het bevel.

Plotseling werd de nachtelijke hemel opengereten door een geweldige vlam, gevolgd door een verschrikkelijke ontploffing. Een ogenblik stond de heuvel in lichte laaie, dan was er niets meer dan de volledige duisternis en een doodse stilte.

Te midden van m'n wild schreeuwende manschappen rende ik als een gek naar het hek toe en zag er me geen rekenschap van, dat de vijandelijke machinegeweren zwegen.

Tien minuten later hadden we de vijandelijke stellingen op de heuvel ingenomen zonder dat de vijand een schot had gelost. er was zelfs niet de symbolische weerstand geweest. De vijand was achteruit getrokken en had slechts een enorme krater achtergelaten.

De soldaten lieten zich uitgeput vallen op de dikke laag puin van de sparrebomen en ze zuchtten van puur genot omdat die veer hen zo zacht waren als een wollen matras.

Ik had de wacht gereorganiseerd en maakte me gereed om te slapen, toen er plotseling voor mij een soldaat opdoek met een lange Duitse mantel..

Luitenant, zo ver zijn we dan. We zitten op het droge!

Wat voor de drommel doe jij hier? Hoe kom je aan die mantel? Ik wou je juist als deserteur melden! Waar ben je geweest?

Deserteur? Dat meen je niet! Ik ben vertrokken ja maar deze kant uit. Nadat ik je gesproken had, kreeg ik eensklaps een idee. Ik nam een Bickfordtouw en een ontsteltpatroon en toen het donker werd sloop ik naar de vijandelijke linies.

Bij toeval vond ik deze mantel en een helm en aldus vermomd kon ik zonder veel moeite tot bij hun munitieopslagplaats geraken. Ik wist dat het mijn makkers zou helpen, indien de Duitsers op voorhand reeds uit hun stellingen zouden zijn!

Ik greep Govaerts bij de schouders en omhelsde hem. Al en werd me duidelijk dat er geen enkel vijandelijk verzet meer bestond in het vijandelijke kamp. De domme Govaerts was dus doodeenvoudig naar de vijandelijke linies gegaan om hun voorraad bommen en handgranaten in de lucht te blazen. De volgende dag weed ons groentje dat er lak aan had nog langer in het slijk en het vuile water te ploeteren, op de dagorder vermeld. Het officieel legercommuniqué van 17 April 191. laid de « Deze nacht was het kalm op heel het front. Drie van onze bataljons bezetten zonder strijd een voorafgeschreven post van de vijand.

...VAN ROBINSON CRUSOE

GEÏLLUSTREERD DOOR A. WEINBERG

NA zes weken wachten liep er een schip uit Hamburg de haven binnen. Het zou nog ruim een maand duren voor hier een Brits vaartuig zou toekomen. Ik aarzelde eerst, want ik was liever regelrecht naar mijn vaderland teruggekeerd, doch ten slotte zocht ik de kapitein van het Duits schip op en hij wou mij met m'n gezellen en m n reisgoed meenemen naar Hamburg. De prins bewaakte de lading van onze bagage en verliet het schip dan niet meer. Zo liep hij geen risico de aandacht te wekken van een havenbeambte of liep geen gevaar in de stad door een of ander Russisch koopman te worden herkend. Hijzelf verkoos het aan boord te blijven en zich in veiligheid te weten...

OP 20 Augustus staken we in zee. Onze tocht verliep als gesmeerd en reeds op 12 September liepen we de grote haven aan de Elbe binnen. Ik kon mijn waren uit het Verre Oosten en uit Rusland tegen mooie voorwaarden verkopen aan Hamburgse zakenlui en deelde de opbrengst met mijn vennoot. Terwijl ik dit alles regelde, nam de Russische prins afscheid van me. Hij zag de Elbe opvaren en dan maar naar het Hof van Wenen reizen waar hij hoopte bescherming te vinden. Hij dankte me uitbundig voor de grote dienst die ik hem bewezen had. We omhelsden elkaar wenden omdat het pijn deed na zoveel maanden uit elkaar te gaan.

VIERIT maanden bleef ik te Hamburg dan trok ik over land naar Holland en scheepte aldaar in op een pakketboot. Op 10 Januari 1705, tien jaar en negen maanden nadat ik en verbrokken was, kwam ik te Londen toe. Ik ben nu thuis en ben vast besloten er te blijven en geen avonturen meer te zoeken in de grote wereld. Het wordt trouwens tijd dat ik me klaar maak voor een reis, die veel langer zal duren dan deze welke ik hier heb beschreven. Ik ben nu 72 jaar en weet de rust, het geluk weer thuis te zijn naar waarde te schatten. Ik geniet er van zoals ieder wijs man die zijn laatste levensdagen wil doorbrengen in rust en vrede.

EINDE

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN

POM EN TEDDY

VAN FRANS CRAENHALS

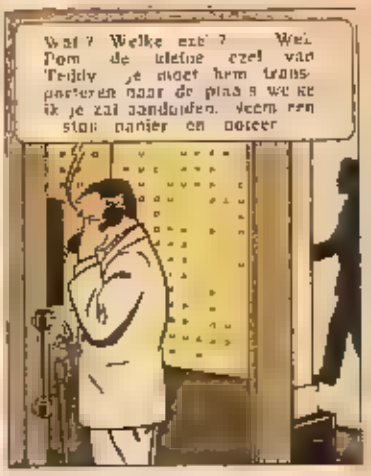

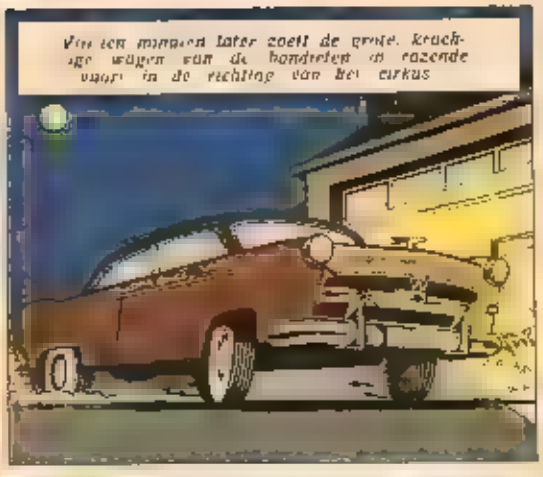

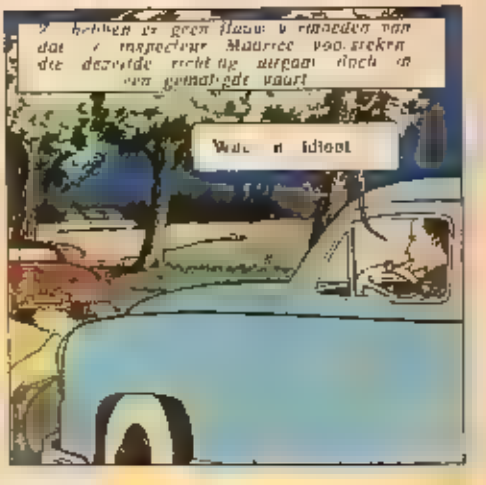

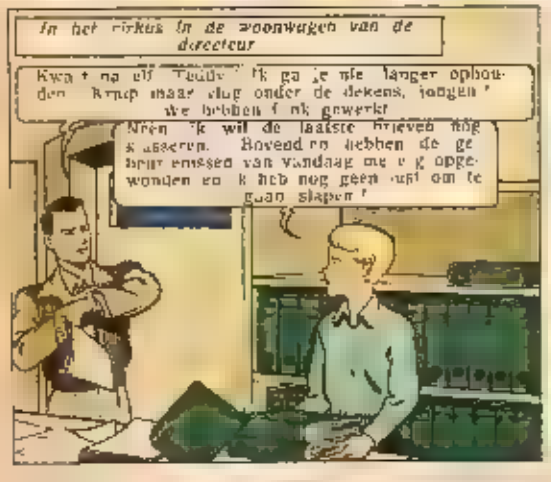

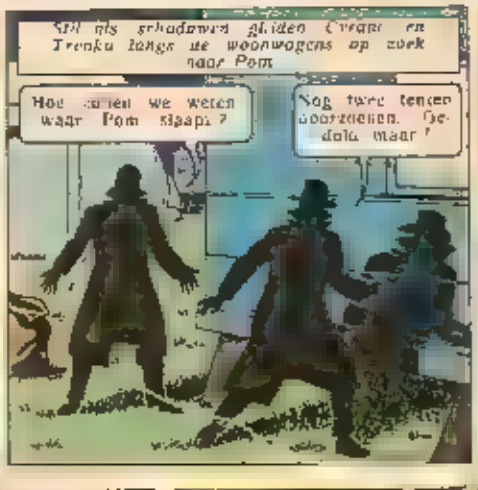

Wordt vervolgd

DE WITTE RUITER

TWEEDE DEEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Terwijl de komst van Frank [illegible] over de onbarmhartigheid [illegible] met Koenraad een vergelijk en de hekser wijst van Claudine [illegible]

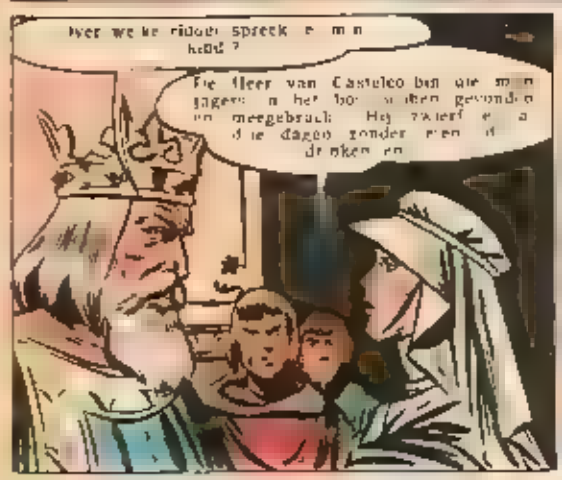

DE POST

DE WINNAARS VAN DE GROTE PRIJSVRAAG

TWEEDE LIJST

WINNEN EEN BIM BAM SPEL « NAVYBEL » : Pol LEBOVITS, Brussel. - René VIELVOYE, Luik. - Jack MISPELTER, St-Gillis. - Alin DECLEVE, St-Lambrechts-Woluwe. - Christian VAN HUFFEL, St-Lambrechts-Woluwe. - Guy BEELENS, Schaarbeek. - Micheline MENTEN, St-Denijs-Westrem. - Vincent de WALQUE, Rixensart. - Annie GOFFIN, Wavre. - Willy VAN CAESTER, Oudergem. - Robert VERSTRAETEN, Bois-de-Breux. - Joris SLADDEN, Grivegnée. - Arlette HAECK, St-Amandsberg. - Jack FREUMONT, Montigny-s.-Sambre. - Guy VERREECK, Antwerpen. - Jack PIAZZA, Brussel. - André RIGOLE, Jette. - Bernard VAN DE WALLE, Asse-broeck. - Filip DU JARDIN, Elsene. - Guy VIEILLE, Wezembeek. - Alain CRUNELLE, Perwelz. - Raoul de HENNIN, Vorst. - J.-Cl. DECASTIAU, Brussel. - Michel DRESSE, Luik. - Freddy LAMIN, Heist-a.-Zee. - Christiane de HENNIN, Vorst. - Michel DIDIER, Namen. - Robert VAN MEERBEEK, Frameries. - Filip de HENNIN, Vorst. - René BALCAEN, Jette. - Jaak OFFERMANS, Salzinnes. - Claire HORION, Wilrijk. - Jaak RONZI, Etterbeek. - J.-Cl. CRICKBOOM, Diest. - Willy FONDU, Vilvoorde. - Louis MATHOT, Vorst. - Frans VANDERVONDELEN, Evere. - Jan NATAN, Brussel. - René SOURS, Brussel. - J.-P. SCAILLET, Fontaine l'Evêque. - J.-Cl. DUBOIS, Anderlecht. - Louis BUKOWIECKI, Brussel 2. — René CHARTON, St-Lambrechts-Woluwe. - Willy REPS, Schaarbeek. - Jan-P. NELEN, Gent. - André DELPORTE, Schaarbeek. - Jan ROELANDT, Gentbrugge. - Axelle d'HOOP, Diksel. - Claire DUVIGNEAUD, Elsene. - Frans de FAILLY, Varsenare. - Claude CHARTON, St-Lambrechts-Woluwe. - Anna CARPENTIER, Kraainem. - Viviane DELPORTE, Schaarbeek. - Filip de GRIGNART, Luik. - Joris MARTIN, St-Lambrechts-Woluwe. - Julien ARTOIS, Steenokkerzeel. - Tony HOUSEN, Luik. - André KREUSCH, Verviers. - Michel DEVOS, Etterbeek. - Freddy NOYEN, Ieper. - Marcel LAMMENS, Elsene. - Nicole ANDRIES, St-Pieters-Woluwe. - Jaak BAUDOUR, Bosvoorde. - René de LIEDEKERKE, Modave. - Richard BOON, Jezus - Eik. - Marc LEVIE, Koekelberg. - Michel BORREMANS, Dinant. - J.-Cl. PALGEN, Luik. - Jaak NEULANDT, Gansbaren. - Frans VANDERVONDELEN, Evere. - Pieter BONAMIS, Diksel. - Frans DE COST, Molenbeek. - Jan STRUANY, Huy. - Michel HORION, Wilrijk. - Bernard HOUET, Elisabethstad. - Louis MORIS, Schriek. - Christian ROOSEN, St-Lambrechts-Woluwe. - Eric VAN HOGAERT, Antwerpen. - Christine DE VISSCHER, St-Genesius-Rode.

(Wordt vervolgd.)

HOE VOORSPELT MEN HET WEER?

WEES niet bang ! Ik ga geen geleerde uiteenzetting geven, doch een kleine anecdote vertellen die gebeurde te Washington.

Het weerkundig bureau van het nationaal vliegveld van Virginia beide een dagbladredactie te Washington op.

— Regent het bij u in de stad ? vroeg de weervoorspeller.

— Of het regent ? Neen, bij ons is het poelerdroog !

— O. K. Dank u, zei de meteroloog Wij snappen er hier niets meer van, ziet u. Maar, dat is natuurlijk niet officieel !

WAT IS ATOOM?

LEWIS L. Stranss, de voorzitter van de commissie voor Atoomenergie van de Verenigde Staten — een man die dus moet weten wat atoom is — vertelde dezer dagen het volgende : « Ik sloeg het telefoonboek van New York open en vond daarin, tot mijn grootste verbazing, niet minder dan dertig fabrikanten en verkopers van diverse artikels : boeken, brandstof, hoeden en ondergoed, die het epitheton « atoom » gebruiken... Nu vraag ik me af wat het atoom hier kan te betekenen hebben ? »

Zou die man zuchten moest hij... het « Sprietatoom » van Willy Vandersteen zijn tegengekomen !

MET VACANTIE

EEN man uit Rio Linda in Californië verscheen voor de rechter en gaf toe, dat hij z'n vrouw nogal brutaal het huis had uitgejaagd.

—Dat kost je negentig dagen, zei de rechter streng. Je vliegt dadelijk de gevangenis in !

— Prachtig, mijnheer de rechter, dank u wel. Liever negentig dagen in de gevangenis dan terug naar huis... Ik zal nu eindelijk eens vacantie krijgen !

HET UURWERK KUIFJE IDEAAL GESCHENK VOOR DE VACANTIE !

CHAMPION IS NOG GOEDKOPER

NAAR het schijnt komt er binnen kort een nieuw model Champion op de markt van vier plaatsen en een wagentje met twee plaatsen, dat hoofdzakelijk voor de export zou bestemd zijn en goedkoper zou geleverd worden dan de vorige modellen.

Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Alexander is niet alleen een flink voetballer, hij houdt er ook aan de jeugdvoetbalkampioenschappen van dichtbij te volgen en de winnaars persoonlijk geluk te wensen.

DE DEENSE BOER IS STERKER

TE Kopenhagen in Denemarken had een zeer spannende wedstrijd plaats tussen een electronisch brein en de 39-jarige Gerhard Mortensen, een boer die een buitengewoon rekentalent heeft.

Eerste ronde : Vermenigvuldiging van 97 x 52 x 35 x 44. Mortensen had de juiste uitkomst in precies 20 seconden. De machine deed er 21,4 seconden over.

Tweede ronde : Vermenigvuldiging van 27 x 44 x 98 x 78. Mortensen en de machine gelijk met 13,5 seconden.

Derde ronde : Vermenigvuldiging van 23 x 39 x 46 x 61. De machine won met 12,75 tegen 13,25 seconden.

Vierde ronde : Verheffing van 89 tot de achtste macht. Mortensen had het juiste antwoord in 45 seconden De machine kon het hoge cijfer niet registreren.

VEERTIG ZONNESCHEPEN IN DE WOESTIJN?

UIT Egypte wordt gemeld dat men een sarcofaag ontdekte van een pharao die 50 eeuwen geleden moet geregeerd hebben. Het is de eerste tombe, die niet geplunderd of geschonden is, die ooit werd ontdekt ! Men hoopt dat de sarcofaag ook een stevige gouden kist zal bevatten met de kroonjuwelen van het oude Egypte.

Te Giza werden de zonneschepen van Cheops ontdekt. De oudheidkundigen menen, dat er op een betrekkelijk klein woestijngebied nog ten minste acht pyramiden en veertig zonneschepen onder het zand zitten. De regering zal haar medewerking verlenen om die oeroude Egyptische schatten op te halen.

Pat Rick spoort met de trein door de woestijn van Arizona waar de bandiet, El Moco, heer en meester is...

PAT RICK EN MASS TICK *in*

Een kerel als een boom verschijnt in de wagen. De zeldzame reizigers kijken verschrikt op...

De treinwachter, die tracht zijn revolver te trekken, volgt de man op de hielen...

De man loopt voorbij Pat Rick...

Tijdschrift

TELEVISIE IN ITALIE EN IN BELGIE

ENKELE maanden later dan in ons land, is ook in Italië de televisie van wal gestoken, namelijk op 1 januari 1954.

Wij ontvingen enkele inlichtingen over de Italiaanse Televisie, welke ons toelaten sommige vergelijkingen te maken, waarbij de Belgische Televisie geen slecht figuur slaat.

De Italiaanse Televisie beschikt over 6 studio's, die in totaal 32 uren per week uitzenden. Daarvoor werden 342 personen aan de programma's te werk gesteld, 242 technici en 104 administratieve bedienden.

Onze beide nationale (Franse en Vlaamse) televisiestudio's zenden tezamen gedurende dertig uur per week uit, waarvoor zij beschikken over 44 vaste medewerkers aan de programma's, een zestigtal technici en 22 bedienden.

Wat de kijkers betreft in Italië, deze hebben van 1 januari j.l. een Televisie- en Radiotaks moeten betalen, waarvan het bedrag werd vastgesteld op min of meer 1.200 frank voor toestellen voor persoonlijk gebruik en op min of meer 2.350 frank voor toestellen in publieke gelegenheden, terwijl het televisiepubliek in ons land tot nog toe geen cent heeft moeten betalen.

De prijzen der toestellen liggen in Italië, volgens de grootte van het scherm, tussen, in Belgisch geld omgerekend, ongeveer 12.800 en 20.800 frank, wat dus overeenstemt met de prijzen van de Belgische toestellen, die buiten de nationale Televisieprogramma's tevens nog de Franse en de Nederlandse kunnen ontvangen.

NIEUWE FRANSE TV-ZENDERS

GENERAAL Lascli, directeur van de technische diensten van de Franse Televisie, heeft medegedeeld dat de zenders van Lyon en Marseille van September a. s. af in gebruik zullen worden genomen.

Op dezelfde datum zal de sterkte van de zenders van Parijs en Lille vergroot kunnen worden.

In Westfalen treft men nog menige herberg aan zoals deze. Wanneer men daar binnengaat, dan stapt men meteen van de twintigste eeuw in de negentiende, of soms nog verder in het verleden.

VLIEGEND RIKSKE.

Deze helicopter van het Amerikaanse luchtleger schijnt wel een vliegend hospitaalbed. Het is bestemd een van de kleinste in zijn soort en wordt door een straalmotor aangedreven.

WELKE STUDIES GENIETEN DE VOORKEUR

VERLEDEN jaar noteerde men 1270 inschrijvingen voor de studies van dokter en apotheker. Daarop volgden de rechten met 762. Er waren 502 inschrijvingen voor de ingenieursafdelingen en 54 liefhebbers voor het beroep van veearts.

Tijdens de vier laatste jaren werden er gemiddeld per jaar 49 diploma's van juristen afgeleverd, 426 economisten, 376 dokters, 214 apothekers, 93 voor sociale en politieke wetenschappen, 91 landbouwingenieurs, 83 notarissen, 75 mijningenieurs, 71 electromechanische ingenieurs, 70 chemisten, 63 electrotechnische ingenieurs, 63 bouwkundige ingenieurs, 62 pedagogen, 61 germanisten, 49 tandartsen, 37 veeartsen, 31 werktuigkundige ingenieurs, 28 metaalingenieurs, 22 scheikundige ingenieurs, 18 natuurkundigen, 10 geschiedkundigen, 8 geografen, 8 dierkundigen, slechts 6 filosofen, 5 botanisten, 4 scheepsbouwkundige ingenieurs, 3 geologen, 2 ingenieurs-architecten en één enkele textielingenieur...

DE GOEDE RAAD VAN POLOCHON DE MODELKAMPEERDER

JE ZAL NIET VER GAAN INDIEN JE JE RUGZAK VOL NUTTELOZE SPULLEN STEEKT!

VOOR EEN VOLLEDIGE UITRUSTING KENT DE KAMPEERDER SLECHTS EEN MERK

GOVERNOR

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN FIRET

(Wordt voortgezet.)

HET GELE TEKEN

Mortimer is de gevangene van Dr. Septimus die, zoals we reeds weten, de meester van het Gele Teken is. Hij luistert naar de uitleg van Septimus...

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Indien je de verbazende en buitengewone bedrijvigheid van het Gele Teken niet kende, zouje die kleine hypnotiserende schijf en dit electromagnetisch gordijn, dat je verhinderde mete lijf te gaan, bewonderen... Maar kom, dat is slechts wetenschappelijk speelgoed, waaraan een verstand als het jouwe, natuurlijk geen aandacht kan schenken... en we hebben wat beters te doen dan over deze kleinigheden uit te wijden!

Inderdaad. Ik zou bv. willen weten hoe je gekomen bent... waar je thans staat?...

Juist! En ik zal je nieuwsgierigheid voldoen... Dat kan mij trouwens niet schaden want, hoezeer het me ook spijt, je zult hier niet levend uitkomen!

Septimus kan zijn tevredenheid over het uitgelezen auditorium dat hij heeft moeilijk verbergen. Met een stem, die af en toe heel zonderling klinkt, vertelt hij zijn lang verhaal...

Gaan we even terug naar 1920. Ik was toen al de geleerden van mijn tijd vooruit met m'n werk over de werking van de menselijke hersenen dat, ik durf het zonder valse bescheidenheid zeggen, geniaal was! Je weet dat de hersenen samengesteld zijn uit milliarden cellen die men neuronen heet en die gegroepeerd zijn in zenuwcentra. Ze verzekeren de werking van het gezicht, het gehoor, de smaak, het spreken, de gebaren enz. Deze centra ontvangen- en zenden electrische seinen uit. Je verbrandt je, de sensatie van het branden wordt door de huid naar de hersens gebracht onder de vorm van een electrische stroom, die in het corresponderend zenuwcentrum, in het gevoel van pijn wordt omgezet. Het werkt net als een telefoon die de stem omwerkt tot electrische stoten, deze langs de draad overbrengt en opnieuw samenstelt!

Op dezelfde wijze, doch in omgekeerde richting, zenden de hersenen hun bevelen naar alle delen van het lichaam... Dat is alles reeds lang geweten... Doch, als gevolg van mijn onderzoekingen ben ik tot de conclusie gekomen, dat de directie en de controle van al deze fenomenen de werking zijn van een straal, uitgezonden door de generator van de hersenstralen, dat wil zeggen door de menselijke geest! Ik gaf deze straal de naam MEGA STRAAL... Deze Megastraal verplaatst zich voortdurend gelijk een projector en werkt nu eens als een stimulans, dan weer als rem bv. tegen honger, dorst, pijn enz. Van de kracht van de Megastraal hangt dus uiteindelijk de controle van de elementaire instincten af!...

In een boek dat ik onder een deknaam schreef, heb ik deze theorie reeds uiteen gezet en ik voegde er deze belangrijke aanmerking aantoe: Deze die zou bekwaam zijn de Megastraal van eenbepaald persoon te vangen en naar zijn eigen wil te richten, zou meteen meester zijn van de psychische activiteit van deze persoon. Hij zou er een even gewillig als machtig instrument van kunnen maken...

Toen dit werk verscheen stond de boel op stelten!

De wetenschapsmensen reageerden vinnig. Vooral Vernay was onverbiddelijk...

Zoals ik het in mijn artikel in "Lancet" uiteenzette, is deze theorie belachelijk en van verdacht allooi...

Dat is ook mijn mening...

Ze denken wij er allemaal over!

De pers sprak natuurlijk haar woordje mee en Macomber schreef een reeks artikels die me gewoon belachelijk maakten...

Wel, m'n beste, indien Dr. Wade die schak te boven komt...

Ik beken dat ik tevreden ben over m'n proza!

Ondanks mijn protest, hield mijn uitgever, de eerlijke en moedige James Thornley, er aan tegen mijn tegenstrevers een proces in te spannen... Rechter Calvin was partijdig en toonde geen begrip voor mijn theorieën...

Dit boek staat niet alleen vol ketterijen op wetenschappelijk gebied, doch pleegt een aanslag op de innerlijke vrijheid van de mens!...

Toen Thornley dat vernietigend oordeel hoorde, kreeg hij een hartcrisis en bezweek... Alhoewel mijn naam in deze zaak niet was vernoemd, vertrok ik naar de Soedan, waar er op dit ogenblik een plaats als geneesheer vacant was...

(Wordt vervolgd.)

1954

Wilt U net als ik ook deze Jaargang compleet krijgen?

Probeer dan de eerste 8 en laatste 2 delen toe te voegen, ik scan en plaats wat ik er van heb en als U ook meehelpt moet dit lukken!

mvg de Collector